

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/169/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4610010367
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4610010367.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného X.. K. K., nar. XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.01.2019, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

X.. K. K., narodený XX.XX.XXXX v D., trvale bytom
D. - W., N. XXXX/X

sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch zo dňa 25.11.2010 sp.zn. Pv 803/2008 zo skutku právne posúdeného ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že:

„dňa 02.09.2008 v čase od 12,45 hod. do 15,30 hod. prišiel v obci Horné Obdokovce, okres Topoľčany, so súhlasom H. R. do jej rodinného domu č. XXX, využil jej krátku neprítomnosť a v kuchyni z na podlahe položenej kabelky nezisteným spôsobom bez použitia násillia odcudzil finančnú hotovosť vo výške 4.000,- Eur a 5 ks rakúskych pamätných mincí zo žltého kovu, v hodnote 1.301,20 Eur, čím tak spôsobil poškodenej H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. V. č. XXX, škodu krádežou vo výške 5.301,20 Eur“,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená H. R., narodená XX.X.XXXX v Q., bytom H. V. č. XXX so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Topoľčanoch podala dňa 25.11.2010 na tunajšom súde obžalobu na obv. X.. K. K. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe sp. zn. Pv 803/2008.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal v zákonnej lehote odpor, preto súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný v súlade s § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že „je nevinný“.

Okresný súd Topoľčany rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 18.01.2018 sp. zn. 1T/169/2010, obžalovaného uznal vinným a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Voči rozsudku podal obžalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.05.2018 sp.zn. 4To/33/2018 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil, aby súd prvého stupňa ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol s tým, že v rámci znovu prejednávania veci súd prvého stupňa všetky v prejednávanej veci vykonané dôkazy vyhodnotí v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda síce podľa svojho vnútorného presvedčenia avšak založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne a napokon (a v neposlednom rade) v súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania. V odôvodnení svojho nového rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa toto svoje vnútorné presvedčenie zdôvodní, teda predovšetkým uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré (konkrétne a existujúce) dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, ďalej existenciu ktorých skutočností pokladá so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú a prípadne prečo nevyhoveli návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, ak niektorá zo strán takéto podá. Ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uvedie aj (všetky a relevantné) právne úvahy, ktorými sa bude spravovať, keď skutočnosti, ktoré bude považovať za preukázané, posúdi podľa príslušných ustanovení zákona, zvlášť v otázke viny a v prípade jej uznania aj obžalovanému uloženého trestu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej H. R., svedka N. R., prečítaním výpovede svedka X. K. I. z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava z odboru kriminalistika, odvetvie daktyloskopia a odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, znaleckého posudku z odboru numizmatika znalca Mgr. Ladislava Kvasnovskeho, prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, najmä zápisnice o rekognícii s fotodokumentáciou, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, správou BAWAG P.S.K. Banky pre prácu a hospodárstvo, Rakúskej poštovej sporiteľni a.s., ako i oboznámením obsahu pripojených spisov.

Obžalovaný X. K. K. uviedol, že niekedy začiatkom roka 2008 stretol v Bratislave na Mlynských Nivách v predajni byliniek poškodenú, ktorá sa mu prihovorila s tým, že mu poradí ohľadom užívania byliniek, keďže mal vtedy zdravotné problémy. Dala mu na seba telefónny kontakt, potom sa v priebehu pol roka stretli asi 2-3 krát v Bratislave, kde mu poškodená nosila čaje a pozvala ho tiež k nej domov, že mu urobí terapiu pomocou dodávania energie. Potvrdil, že dňa 02.09.2008 prišiel k poškodenej domov, táto ho pozvala ďalej. Tvrdil, že sa rozprávali o jeho zdravotných problémoch, poškodená mu dodávala energiu prikladaním ruky, potom išli do záhrady oberať ovocie, následne sa poďakoval a odišiel, pričom auto si predtým zaparkoval pred obecným úradom. V septembri sa poškodenej asi dvakrát pokúsil dovolať, ako dopadlo liečenie, ale nedovolal sa. Keďže liečba mu nezabrala, považoval to za uzavreté.

Svedkyňa - poškodená H. R. (ďalej len „poškodená“) v prípravnom konaní uviedla, že sa niekedy začiatkom roka 2008 v Bratislave spoznala s pánom, ktorý jej povedal, že sa volá K. I. a mal bývať v Petržalke, odvtedy sa s ním nestretla. Niekedy začiatkom septembra 2008 sa v mieste bydliska balila, cestovala do Rakúska, keď jej zvonil telefón, v ktorom ju suseda upozorňovala, že ju niekto hľadá a stojí pred bránou. Keď vyšla von zistila, že ide o pána z Bratislavy, ktorého pozvala na kávu a kofolu. Bolo to okolo 12,00-13,00hod, v tom čase mala kabelku v kuchyni položenú na zemi prichystanú s batožinou a v kabelke mala hotovosť vo výške 4.000Eur a päť kusov rakúskych mincí, všetky boli zo zlata. Obžalovaný sa jej pýtal, či má v nejakých bankách založené účty, k čomu mu uviedla, že nemá záujem dávať peniaze do banky a že nosí peniaze pri sebe. Obžalovaný sa jej taktiež spýtal, či by mu nepožičala peniaze a ako protihodnotu by jej dal doláre, lebo si chcel kúpiť auto, čo odmietla. Išla von vyvesiť prádlo, obžalovaný šiel s ňou, zrazu zmizol a znova sa objavil. Nevedela či bol v dome, alebo niekde inde. Následne išli späť do kuchyne, kde mu zazvonil telefón a povedal, že musí ísť, že príde pre neho kamarát, ešte mu ponúkla, aby si išiel natrhať jablka, tieto brali spolu, pričom jej povedal, aby urobila kávu, že príde s kamarátom, čo bolo o 14,45hod. V kuchyni, kde šla robiť kávu, si po pol hodine všimla rozopnutý zips na

kabelke a že jej chýba hotovosť 4.000Eur ako i 5 pamätných rakúskych mincí, ktoré mala voľne položené v kabelke. Obžalovaný sa nevrátil a číslo ktoré jej nechal bolo vypnuté.

Na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 uviedla, že s obžalovaným sa spoznala tak, že si dala inzerát, na ktorý sa jej ozval a stretli sa na stanici v Bratislave a potom ešte asi 2 krát. Dňa 02.09.2008 bola doma, vrátila sa z Topoľčian autobusom o 11,45 hod.. Asi o 12,30 až 13,45 jej suseda telefonicky oznámila, že niekto je pri bráne, kde stál obžalovaný, tohto poznala pod menom K.. Dala mu kofolu, uvarila kávu, asi okolo 15,00 hod. mu zazvonil telefón, povedal len áno, áno, potom mal naponáhlo. Ešte išli do záhrady, kde si vyvesila prádlo a oberali jablká pre jeho matku. Potom povedal, že mu volal kolega, že prichádza do obce a že sa stretnú na námestíčku, ktoré majú v obci. Vtedy, keď išla von s prádлом zaregistrovala, že obžalovaný vošiel dnu, myslela si, že na WC. Potom, ako obžalovanému niekto telefonoval, odišiel s tým, že sa vráti s kolegom, ktorému mala uvariť kávu, ale viac neprišiel. Napadlo ju, že si skontroluje obsah kabelky, kde boli peniaze ako aj pamätné rakúske mince a zistila, že jej chýba hotovosť 4.000,- Eur a 5 ks mincí. Vec následne ohlásila polícii.

Vzhľadom na rozpor vo výpovedi poškodenej bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania a ku rozporom uviedla, že inzerát si dávala vo februári alebo januári 2008 do časopisu. Obžalovaný ju kontaktoval asi vo februári, telefonoval, predstavil sa ako K. prvý krát sa stretli na stanici v Bratislave, kde sa jej prihlásil. Stretli sa ale 5 krát. Keď bol u nej, rozprávali sa aj o peniazoch, mal záujem, požičať si nejaké peniaze, chcel si kúpiť auto BMW. Povedal, že kamarát mu hovoril, že nejaké 200-eurovky môžu byť falošné, pozrela sa do peňaženky, vytiahla bankovku a poznamenala, či aj taká sa dá sfalšovať a dala ju naspäť. Povedala, že nebude už meniť peniaze, že si ponechá eurá, lebo práve malo dôjsť k zmene meny, keďže slovenská koruna mala končiť koncom roka. Tvrdila, že nechcela uvádzať, že si dala zoznamovací inzerát a z peňaženky vybrala bankovku v hodnote 200,- Sk a z peňaženky jej neboli zobraté žiadne peniaze. V obálke z rakúskej banky mala v kabelke eurá, ktoré vyberala z účtu. Ďalej k rozporom vo svojich výpovediach ohľadne odcudzených finančných prostriedkoch uvádzala, že z peňaženky jej nič nezmizlo, tam mala koruny, zmizli jej peniaze z vkladnej knižky, ktoré vyberala pre domácnosť, nakoľko v Rakúsku viedla domácnosť. Tieto peniaze vybrala, mala založenú vkladnú knižku, na ktorú jej tí, ktorým viedla domácnosť dávali peniaze ako zárobok, suma 4.000 Eur bola za viac mesiacov. Doklad o výbere týchto peňazí z vkladnej knižky nemala, nakoľko to v banke fungovalo tak, že vložila do stroja vkladnú knižku a ten jej vydal peniaze.

Keďže výpoveď obžalovaného v závažných okolnostiach nesúhlasila s výpoveďou poškodenej, súd na vyjasnenie rozporov nariadil na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 konfrontáciu; obžalovaný však po zákonom poučení odmietol vypovedať a konfrontovať sa s poškodenou a preto konfrontácia nemohla byť vykonaná.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2014 poškodená uviedla, že niekedy v marci 2008 sa zoznámila s pánom z Rakúska, s ktorým potom žila v spoločnej domácnosti ako druh a družka. Dňa 28.08.2008 bola v banke, kde vytiahla peniaze a boli to peniaze len jej, potrebovala sumu 4000,- Eur na prerábku bytu - domu. Druh jej nedával výplatu z titulu, že by bola u neho zamestnaná, nakoľko žili v spoločnej domácnosti. Mince, dostávala od druhu príležitostne, o čom vedeli jej synovia. K vkladnej knižke, z ktorej bola vybratá suma 4.000Eur uviedla, že išlo o knižku jej druhu, ktorého požiadala o peniaze na prerábku, táto bola vedená na jeho meno, ale peniaze boli jej, mala ku knižke prístup, vedela heslo. V čase výberu peňazí boli na Slovensku slovenské koruny, preto si musela vybrať peniaze v Eurách aby to mohla následne vymeniť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.01.2019 uviedla, že dňa 02.09.2008 bola v meste, domov išla autobusom o 11.45 hod. z Topoľčian a domov prišla medzi 12.15-12.45 hod.. Niekto zvonil na zvonček, volala jej suseda, že niekto je pri bráne, aby otvorila. Bol to K. I., pod týmto menom obžalovaného poznala. Zoznámili sa na inzerát v časopise Ruža resp. Roze. Prvýkrát na polícii vypovedala, že sa zoznámili na nejakom straníckom zasadnutí. Nevedela prečo prišiel, predtým mala od neho SMS, kde sa chcel súrne stretnúť. Keď prišiel, sedeli v kuchyni, pili kávu, dala mu kofolu, išli do záhrady natrhať jablká. Okolo 15,00 h mal telefonát a hovoril, že musí odísť, že ho čaká kamarát niekde v kopci, aby urobila kávu i jemu, že sa vráti. Už neprišiel a telefón mal vypnutý. Išla sa hneď pozrieť do kabelky, nemala v nej už mince, ani peniaze v obálke z banky. Medzitým, čo bol obžalovaný u nej prala, vyprala koberce, ktoré išla prehodiť cez bránu. Keď ich prehadzovala, obžalovaný vyzrel z domu von, ešte mu zakývala a išiel dnu. Jej to prehodenie trvalo asi 10 minút. V tej dobe boli slovenské koruny, mala eurá z Rakúska a s obžalovaným sa absolútne nebavili o peniazoch okrem toho, že pre neho oberali jablká a dala mu i fľašku, lebo hovoril, že bude mať 5.9. narodeniny. Dodala, že s obžalovaným neboli v žiadnom vzťahu. Od zoznámenia sa stretli štyri alebo päťkrát na stanici, prvýkrát to bolo vo februári, alebo v marci. Poznala ho ako K. I.. Štandardne takú vysokú hotovosť 4.000Eur u seba nemávala. Starký - pán D., s ktorým žila ako druh a družka v Rakúsku, bol vojnový invalid, nemal nohu, opatrovala ho a dal jej

tie peniaze, nakoľko išli prerábať jej dom na bezbariérový, aby k nim chodil. V tom čase mala doma i viacej peňazí, ale schované. Keď prerábali dom už platili eurami, syn vtedy doniesol tiež 10.000 Eur, majstrom platili nie na faktúru, ale do ruky už eurá. S obžalovaným nikdy nežili v partnerskom zväzku a zoznamovací inzerát si podala v roku 2008 preto, že domov chodila iba na víkend, hľadala si priateľa, s ktorým by išla na kávu.

Svedok N. R. vypovedal, že v roku 2008 žila poškodená v Rakúsku s Q. D., ktorého volali starý otec. Obžalovaná s nim žila 5 rokov až do jeho smrti, žili vo veľkom dome sami dvaja. Obžalovaná v tom čase nepracovala, riadila všetko ohľadne ich domácnosti, platila v obchode, Q. mal iba jednu nohu. Potvrdil, že obžalovaná mala i pamätne mince, jedna bola veľká, dostala ju od Q. D., dve boli menšie a potom boli malé mince. Sada bola zaliata do fólie, na jednej minci bol F. S., na jednej vyobrazený Salzburg, na jednej niečo ako Wien Harmony. Jednu z mincí dostala od švagra p. Q., manžela jeho sestry na Vianoce. Obžalovaná chcela mince darovať vnučkám. Povedala mu, že bol u nej na návšteve jeden pán cez internet, mince jej ukradol. Nemal vedomosť koľko peňazí jej zmizlo, nakoľko sa to bála povedať.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka X.. K. I. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že osobu menom H. R. z H. V. nepozná, ani v tej obci nikdy nebol. Nepoznal ani X.. K. K., nevedel o koho ide, neboli v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Tvrdil, že niekedy v júli 2004 mu niekto odcudzil kufrík, v ktorom mal okrem iného aj občiansky preukaz, okamžite to nahlásil na políciu.

Zo zápisníc o rekonštrukcii vyplýva, že poškodená H. R. vo fotoalbume, v ktorom medzi šiestimi fotografiami bola fotografia X.. K. I., neoznačila žiadnu osobu, ktorá ju kritického dňa navštívila v jej dome a vo fotoalbume, v ktorom medzi šiestimi fotografiami bola fotografia obžalovaného, označila práve obžalovaného ako osobu, ktorá ju kritického dňa navštívila a ktorého poznala pod menom X.. K. I..

Zo znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava č. PPZ-7578/KEU-BA-EXP-2008 zo dňa 03.10.2008 (z odvetvia daktyloskopia) a zo dňa 05.01.2009 (z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy) vyplýva, že dve zaistené daktyloskopické stopy v byte poškodenej boli porovnané s odtlačkom domácej osoby, teda poškodenej, pričom nevykazovali zhodu. Jedna upotrebitelná stopa bola založená do databázy KEÚ. Na stere z pohára bola dokázaná prítomnosť bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu, ktorý bol vhodný na skúmanie metódami DNA analýzy a pochádzal od osoby mužského pohlavia. Tento materiál bol vložený do národnej databázy KEÚ PZ, ktorý dňa 16.03.2010 oznámil vyšetrovateľovi OR PZ Topoľčany, že predmetný biologický materiál je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označeného „X.. K. Martišek“ skúmanej na KEÚ PZ, ktorá bola preložená Okresným riaditeľstvom PZ ÚJKP Nové Zámky dňa 04.08.2009.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru numizmatika Mgr. Ladislava Kvasnovskeho vyplýva, že hodnota piatich odcudzených Rakúsko - uhorských mincí podrobne popísaných poškodenu je spolu v sume 1.301,20 eur.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise, oboznámil ohliadku miesta činu - rodinný dom poškodenej dňa 02.09.2008, na ktorej kriminalistický technik z použitého pohára zaistil biologickú stopu a dve daktyloskopické stopy, ktoré boli predložené na skúmanie Kriminalistickému a expertíznemu ústavu PZ v Bratislave, Správu BAWAG P.S.K. Banky pre prácu a hospodárstvo, Rakúskej poštovej sporiteľni a.s. z ktorej vyplynulo, že z účtu č. X.XXX.XXX na meno Q. D. bolo vykonané vyzdvihnutie šeku vo výške 4.170Eur dňa 29.08.2008.

Po takto vykonanom dokazovaní súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola nad všetky pochybnosti preukázaná. Podstata žalovanej trestnej činnosti podľa obžaloby mala spočívať v tom, že dňa 02.09.2008 v čase od 12,45 hod. do 15,30 hod. prišiel obžalovaný v obci H. V., okres Topoľčany, so súhlasom poškodenej do jej rodinného domu č. 226, kde mal využiť jej krátku neprítomnosť a v kuchyni z na podlahe položenej kabelky nezisteným spôsobom bez použitia násilia odcudzil finančnú hotovosť vo výške 4.000 Eur a 5 ks rakúskych pamätných mincí zo žltého kovu, v hodnote 1.301,20 Eur, čím mal spôsobiť poškodenej škodu krádežou vo výške 5.301,20 Eur.

V prejednávacom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Na jednej strane výpoveď poškodenej, ktorá obžalovaného usvedčovala zo spáchania skutku a na druhej strane výpoveď obžalovaného, ktorý

spáchanie skutku v celom rozsahu popieral. Svedok N. R. sa vyjadroval k tomu, či poškodená bola vlastníčkou 5 pamätných rakúskych medailí, nebol priamym svedkom a verziu poškodenej nepotvrdil, pričom v konaní žiadne iné usvedčujúce dôkazy produkované neboli.

Na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanej príhode existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému.

Poškodená vo veci vypovedala ako svedok v prípravnom konaní ako i na hlavných pojednávaniach dňa 11.07.2011, 10.11.2014 a 22.01.2019, kedy menila svoje výpovede v podstatných okolnostiach skutku. U okolnosti komunikácie o finančných prostriedkoch s obžalovaným uvádzala v prípravnom konaní, že sa jej obžalovaný pýtal, či má v nejakých bankách založené účty, na čo mu mala uviesť, že nemala záujem dávať peniaze do banky a založiť účty, že nosí peniaze pri sebe a odmietla poskytnúť obžalovanému pôžičku resp. vymeniť eurá za doláre. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 uvedené skutočnosti neuvádzala a k rozporom vo svojich výpovediach v tejto časti uviedla, že obžalovaný mal záujem si požičať peniaze na nákup auta zn. BMW, mal jej uvádzať, že vedel od kamaráta o falošných 200 eurových bankovkách, na čo sa mala pozrieť do peňaženky a vytiahnuť bankovku, potom tvrdila že išlo o bankovku 200Sk s tým, či sa i také dajú falšovať a mala mu uviesť, že nebude meniť peniaze, že si ponechá eurá vzhľadom na blížiacu sa menu peňazí. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2014 sa k týmto okolnostiam nevyjadrovala a vo výpovedi dňa 22.01.2019 tvrdila, že s obžalovaným sa absolútne nebavili o peniazoch. O okolnostiach získania hotovosti 4.000Eur v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 sa nevyjadrovala, odkiaľ získala finančnú hotovosť vo výške 4.000Eur a pri odstraňovaní rozporov v jej výpovediach na pojednávaní dňa 11.07.2011 na otázku prokurátora uviedla, že to boli jej peniaze z vkladnej knižky, ktoré vyberala pre domácnosť, nakoľko v rakúsku viedla domácnosť. Tvrdila, že ona mala založenú vkladnú knižku a na túto jej tí, ktorým viedla domácnosť dávali peniaze ako zárobok a suma 4.000Eur bola za viac mesiacov, pričom peniaze vyberala tak, že vložila vkladnú knižku do stroja a ten jej vydal peniaze. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2014 už k týmto okolnostiam vypovedala, že dňa 28.08.2008 bola v banke, kde vyberala peniaze, ktorý boli jej, potrebovala ich na prerábku. Tvrdila, že jej druh p. D. jej výplatu nedával, nakoľko žili v spoločnej domácnosti, ale následne uvádzala, že išlo nie o jej knižku, ale knižku druhu p. D., k ktorej ona mala prístup a druhu požiadala o peniaze na prerábku a zároveň tvrdila, že išlo o jej peniaze, i keď knižka bola na meno druhu. Na hlavnom pojednávaní dňa 22.01.2019 uvádzala, že p. D., ktorého opatrovala, jej tie peniaze dal, nakoľko išli jej dom prerábať na bezbariérový. Z listinného dôkazu, správy BAWAG P.S.K. Banky pre prácu a hospodárstvo, Rakúskej poštovej sporiteľni a.s. však jednoznačne vyplynulo, že suma vo výške 4.170Eur bola dňa 29.08.2008 vybratá z účtu č. X.XXX.XXX vedeného na meno Q. D., k výberu bol banke predložený šek, podpísaný p. D.. K okolnostiam možnosti obžalovaného byť v dome bez jej prítomnosti uvádzala v prípravnom konaní, že išla von vyvesiť prádlo, kde s ňou išiel i obžalovaný, ktorý zrazu zmizol a znova sa objavil. Na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 uviedla, že spolu šli do záhrady, kde vyvesila prádlo a oberali jablká a ako išla von s prádlom zaregistrovala, že obžalovaný vošiel dnu. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2014 sa k tejto okolnosti nevyjadrovala a dňa 22.01.2019 uviedla, že v daný deň prala koberce, ktoré išla prehodiť cez bránu a keď ich prehadzovala, obžalovaný vyzrel z domu von a išiel dnu. Na okolnosť zoznámeniu sa s obžalovaným v prípravnom konaní uviedla, že sa s ním zoznámila začiatkom roka 2008 v Bratislave, na hlavnom pojednávaní dňa 11.07.2011 uviedla, že si dala inzerát, na ktorý sa jej obžalovaný ozval, stretli sa na stanici v Bratislave a potom ešte 2 krát, pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi tvrdila, že si dávala inzerát v mesiaci január - február 2008, obžalovaný ju kontaktoval asi vo februári a telefonoval jej, prvýkrát sa s ním stretla na stanici v Bratislave a stretli sa asi 5 krát, na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2014 sa k tomuto nevyjadrovala a dňa 22.01.2019 vypovedala, že sa

zoznámili cez inzerát v časopise Ruža resp. Roze. Ohľadne okolnosti uloženia hotovosti 4.000Eur v kabelke v prípravnom konaní tvrdila, že hotovosť v eurách mala voľne položenú v kabelke, ako i mince, na hlavnom pojednávaní 11.07.2011 uviedla, že boli v obálke z rakúskej banky.

Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom bola výpoveď poškodenej. Tento dôkaz však súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Výpovede poškodenej vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie a existenciu množstva podstatných rozporov v nich sa vyskytujúcich, vyzneli v ich súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo.

V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku, a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe.

V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Trestného poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Keďže nebolo v konaní jednoznačne a nad všetky pochybnosti preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, súd obžalovaného podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poškodená H. R., bola s jej nárokom na náhradu škody podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázaná na civilný proces, nakoľko obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.